

De economie draait weer op volle toeren. In duizenden bedrijven in het Gooi, de Vechtstreek en Eemland wordt dagelijks hard gewerkt aan het perfecte product. Elke maandag doet de redactie verslag van een bezoek aan een van deze ondernemingen. Vandaag: de eerste Bussumse Glashandel

De Eerste Bussumse Glashandel

product: glas-in-lood, grafmonumenten en ander glaswerk
*****

De fijne kneepjes van het vak en met geduld en liefde werken leerde Fernando Codinha van oom Arie.

FOTO'S STUDIO KASTERMANS/BEN DEN OUDEN

Vakmanschap is echt mooi

Het zijn goede tijden voor de eerste Bussumse Glashandel: „Hier in het Spiegel en het Brediuskwartier staat het vol met huizen uit de jaren 20, 30 en 40. Vaak is daar het glas-in-lood uitgehaald in de jaren 70 en nu wil iedereen het graag terug”, weet Fernando Codinha (46).

Tweeëntwintig jaar terug kwam hij vanuit Portugal voor de liefde naar Nederland en vond een baan bij de glashandel. Sinds 2006 is hij samen met zijn vrouw Nonja eigenaar van het bedrijf dat in 1928 is opgericht. Toen nog een verhandel die er glas bij deed, nu een glazeniersbedrijf: kunstenaars met glas. Dat is veel glas-in-lood (renovatie en nieuw), grafmonumenten maar ook gewoon glas zetten.

De winkel ademt de sfeer van vroeger uit, een echte pijpenla zoals veel bedrijven in de Kapelstraat waar de winkel gevestigd is. Binnen drie grote werktafels achter elkaar: werkplekken voor ontwerpen/snijden, poetsen en zetten, links stellages met glas in allerlei kleuren en onderhanden werk, vaak voorzien van een kleurige schets wat het eindresultaat moet worden. Rechts aan de muur super gedetailleerde tekeningen van glas in lood. „Nog gemaakt door de eerste eigenaren, dat werd toen heel precies uitgewerkt in een schets”, vertelt de glaskunstenaar. „Ik gebruik ze nog vaak als inspiratie.” En fadomuziek die ook nu door het pand klinkt: „’s Ochtends eerst klassiek om op te starten en daarna fado.”

Codinha volgde in Portugal een

opleiding tot glazenier, kort samengevat ontwerpen, snijden, zandstralen van glas en mondblazen. De eerste Bussumse Glashandel kende hij al van zijn bezoeken aan zijn schoonfamilie in Bussum. „Een prachtige winkel”, vond hij. In 1997, toen hij naar Nederland emigreerde stapte hij er naar binnen en liet zijn cv achter. Een paar maanden later kon hij er aan de slag, bij de kleinzoon van de oprichter Pierre Regnault en in 2006 nam hij het bedrijf over. Het werk verveelt nog lang niet: „Je ziet het, maakt het en maakt mensen blij”, omschrijft hij het. Het is zijn hobby.

Kleur persoonlijk

En zoals gezegd, hij heeft nu de tijd mee, veel mensen willen hun woning in de oude stijl herstellen. Met meer dan twintig jaar ervaring ziet hij gelijk welke dat is, Jugendstil of Art Deco. „Jugendstil glas in lood is wat krulleriger met veel natuurvormen, bij Art Deco zie je meer grotere geometrische vlakken.” Codinha weet beide stijlen weer terug te brengen. „Dan moet je nog wel goed opletten met kleur, dat is heel persoonlijk. Mannen houden vaker van blauw, vrouwen van lila. Je moet kijken naar de kleur van de muren, de gordijnen, het huis van de burens”, zaken waar hij allemaal rekening mee houdt in zijn advies. Ook eigenaren van nieuwbouw weten hem te vinden: „Ik heb nu een opdracht in Almere. De bewoners hebben hun huis heel strak ingericht, met weinig kleuren, vooral zwart en wit.” Hij houdt het raam dat hij ontwierp voor het huis omhoog: Veel helder

glas, omlijnd met kathedraalglas-semi-transparant met 'wolkjes' erin - en zwarte wybertjes. Een prachtige combinatie van oud en modern.

Terug naar het begin, het ontwerpen, dat gebeurt op de snijtafel, bedekt met grasgroen tapijt. „Anders snij je in de tafel”, legt hij uit. Aan die tafel werkt hij de goedgekeurde schetsjes helemaal uit op maat op papier. „Niks met de computer, alles met de hand en op de millimeter nauwkeurig!” Met een speciale snijder snijdt hij het glas precies op maat. „Vroeger had je daarvoor een diamantsnijder, die ging echt naar je hand staan, daar kon maar één persoon mee werken.” Dat is gelukkig niet meer nodig.

Codinha leerde het nauwkeurig werken van oom Arie, zijn leermeester toen hij hier startte. „Was hij het glas aan het zetten en klop te het niet. Dan riep hij 'jongetje, kom eens hier. Zo kan het toch niet!' De fijne kneepjes van het vak en met geduld en liefde werken, heb ik echt van hem geleerd.” Oom Arie heeft met heel veel plezier tot negentig jaar hier gewerkt.

Puzzelen

Het gesneden glas ligt op de tekening voor een laatste controle. Daarna gaat het naar de zettafel om met loodprofielen in elkaar gezet te worden. Dat zijn standaard H-profielen van lood van verschillende diktes. Heel goed te buigen, laat hij met een stukje zien dat hij alle kanten op draait. „Nu is het echt puzzelen welke delen je eerst aan elkaar zet. Doe je dat niet goed dan past het aan het eind

niet.” Dat lood is een zwaar metaal maar toch redelijk milieuvriendelijk. „100% recyclebaar”, aldus de glaskunstenaar. „Als ik hier een raam van 80 jaar oud binnen krijg, kun je al het lood opnieuw gebruiken.” Na het puzzelen solderen en dan is het tijd voor het laatste onderdeel, poetsen. Geen schoonmaken, maar kit in de loodrandjes poetsen met een 'grote tandenborstel' om alles sluitend en waterdicht te maken. „Een pittig klusje, daar krijg je echt spierballen van”, lacht hij. En daarna natuurlijk gewoon schoonmaken.

Leerbedrijf

„Mijn werk zie je overal”, stelt Codinha. „Dan loop ik door Bussum en zeg tegen mijn kinderen 'kijk die heb ik gemaakt en die.'” Waar hij zelf heel trots op is? „Foodhall Mout in Hilversum en het Concordiagebouw in Bussum. Mout was vroeger een bioscoop en had glas-in-loodramen, Concordia ook, dat was er allemaal uit gesloopt. Van de ramen bij beide gebouwen waren alleen hele vage foto's beschikbaar, het is toch gelukt om voor beide iets moois te maken.”

En de toekomst? „We willen hier een leerbedrijf van maken. Nonja als aanjager en ik als leermeester”, legt hij uit. „Mensen tussen de twintig en vijftig die nog creatief zijn of dat willen ontdekken.” Zoals Willemijn die nu hier stage loopt. „Al 57 jaar, ze komt altijd binnen met een smile”, vertelt hij. „Vakmanschap is nog steeds mooi, je kunt echt leuke dingen doen.”

Yvonne Hulbos

Codinha maakte dit moderne glas in lood voor een woning in Almere.